

הרואה פרק תשיעי ברכות

סג.

עין משפט נר מצוה

פח א מיי פירא מהל' פתלה
הלכה מ סג עשין יט
עוש'ש' ארמ' ס' קנא טעף ה:
פס ב מיי סס הלכה י עוש'ש'
ג ש טעף י ופי' 5 טעף
ג:
צ א מיי פ'ד מלכות טעית
הלכה יו:
צא ד מיי פ'כ' מהל' איסורי
ביאה הלכה עו סג טעף
קו עוש'ש' ארמ' ס' כ טעף
ס:
ה נמי פ'כ' מהל' קדוש
המושג הל' מ ופי' הל' א':

תורה אור השלם

1. ויאמרו הלוים ישוע
[קרימיא בנ' ח'ש'ה' שרביה
הודיה שנגיה פתחה קמו
פרכו את ? אליהם מן
העולם עד העולם ויכרכו שם
בבדוך גורמם על כל ברכה
תמימה ט ה
והתקלה:
2. ויקרא אליו מלאך ? ויאמר
אליו ? עמך גבור הויאל:
שפטים יב
3. שמע לאביו וז' לך ואל
הבדו ב' זקנה אמר:
משלי כב כב
4. עת לעשות לך הפרו
תורתך: תלמים קיט קכו
5. יש מפור ונוסף עוד ויחשב
מישר אך למחשבו:
משלי יא כד
6. בכל דרכיך דעהו והוא
ישר ארחותי: משלי ג ו
7. איש רעים להחזיק ויש
אבהו דבק מות: משלי יח כד
8. ואיש את קדשיו לו יהיו
איש אשר יתן לבתו לו ?
יהי:
במדרב ה י
9. דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש איש כי
תשטה אשתו ומעלה בו
קעלה:
במדרב ה יב
10. והביא האיש את אשתו
אל הבתן והביא את קרנה
עליה עשירת התיפה קמו
עושים לא יצק עליו שמן
ולא יתן עליו לבנה כי מנתת
קנאת אתן מנתת וקרוי
מזרע: במדרב טו טו
11. ויהי שדי בצריך וקספ
תועפות קף: איוב כב כה
12. התרפית ביום צרה אך
בצרה: משלי כד כ

רבינו חננאל (המשך)

תרומה ומעשר לכהן, לומר
של הכל המנע ואינו נתון
תרומה ומעשר לכהן, לסוף
שצריך לו על ידי אשתו, שני
הביאה האיש את אשתו אל
הכהן, ולא עוד אלא שצריך לו
על ידי מותן שני ואיש אשר
יתן לכהן לו יהיה, אמר רבא
ואם נתן לו מהכרן שני לו
יהיה, ולו יהיה מן הרהב, וכל
המשתף שם שמים בצערו,
ונתן צדקה מרובה, כופלין
פרנסתו שני והיה שדי בצריך
והכסף תועפות לך, פירוש
תועפות כפלים כדמרתם
וכפלת ותיעוף, שמוס שהוכרי,
בעת [המכנסין פור אמר, ר'
אבהו משתפי חגניה בן
אחי' ר' יהושע לגולה, פירוש
גולה פוס בריהא, כדנתן עד
שרואה את כל הגולה לפניו
מכירות האש, ואמרין בגמ'
מאי גולה פוס בריהא, היה
מעבר שנים וקובע חדשים
בחוזה לארץ, שיגרו אחיו
ר' יוסי בן כיפר וכן בנו של
זכריה בן קבוט, אמר להם
למה באתם, אמרו לו ללמד
תורה מן, היה מכרו עליהם
אנשים הללו חכמים גדולים
בני אבות ששימשו בעודה,
כדנתן זכריה בן קבוטל אמר
פנסייה הרבה קרית לפניו
בדיאל, התחילו לומר משהו
ותן מטמאין הוא מטמא ותן
מטהרין, היה מכרו עליהם
אנשים הללו אנשים של תורה
הם, אמרו לו כבר בנייה
והיתדות להם שהם חכמים
גדולים איך יכול לשתור
להתחום, שלא אליהם מפני
מה אתם עושין כך, אמרו לו
מפני מה אתם מעבר שנים
וקובע חדשים בחוזה לארץ,

תגיל דברי תורה לציון: הפרו תורתך. מלפניה דשעה שהכנסו
לשם שמים: הכי גרסינן ולא קבוצ קנה מינה. אם ראיית פרקמיא
צול קבוצ וקנה מינה וקבוצ שפופה להתיק: פשיטא. הא דלדי
למה לי פשיטא שלא יורה אדם הלכה בפני רבו למה ליה לאבי
למשמע מכלל: ששניסין שזין.

אם זאת במקום תלמידי חכמי וידין
גדול ממנו אל מטול עטרה לדרוש
במקומו: ככל דרכיך. אפילו לעבור
עצירה: דעהו. תן לך אם לורך
מנוה הוא כגון אליהו זהר הכרמל
עבור עליה: מחטא דלמיוסא.
כדשי"ד שלגזי"ש שהתפירות עשויות
שורות שורות כתלמי עושה:
להפרוע. להמליך: אשפורופוס.
מכניס ומוציא נכסיו: כל שיש לו
סרומוס ומעשרוס ואינו נוסף לכהן
סוף שלכך לו על ידי אשמו. שנעשית
סוטה: ה"ג ואיש אם קדשו לו יהיו
וסמיד ליה איש איש כי שטטה אשמו
וכפיז הוציא האיש אם אשמו: איש
אם קדשו לו יהיו. שמעכז קדשו
אללו ואינו נוסף לכהנים וללוים:
סוף שלכך לכן. שנעשה עני ורקי
לכך ליטול מעשר עני: לו יהיו.
לעלמו יטרכו: המשקף שם שמים
לערו. שמכך על הרעה דיין האמת.
אי נמי שמכך רחמים מלפניו:
לרקי. זכרתי: סועפות. לטון
כפילה כדממרגמינן וכפלת ומעיק
(שמות כו): הסרפית. מדברי תורה
זיוס לרה לך כחה: ואפילו מלוה
אחסי. אם נמרפה ממנה כשזאה
לידו ולא חש להמסק זה לך כמו:
הסרפית מכל מקום. אף כמזוה אחת
משמע: מעצר שנים וכו'. ותנן אף
מעצרין את השנים אלף כהונה
דכמיז לשכנו מדרסוס כל דרשיות
שאתה דורש לא יהו אלף כשכנו של
מקוס כפ"ק לסנהדרין (דף יא):
שגרו אחיו. לנמות כדיו: ככר
צניס. שהגלת שמנו לומר גדולי הדור
הס: והלא עקיב בן יוסף עשה כן.
לנתן צדמות א"ר עקיבא כשרדמי
לנהרעא לעבד שנים כפיק כתרל
האשה שהלך בעלה וזרמה (דף קכג):
ואמרו

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

ואימא הר הכיז דאסור כמנעל
בכל וזומר אלז בית הכנסת דשרי כמנעל לא יליף ריקקה להתייה
דריקקה מאיסא אלל יליפין מקפנדריא לאיסורא: וזכרו שם
כדודך. כשכמל"ו עונים והמכרך זומר כדון ה' אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם. מפרש כמספחא

שמקו מן העולם ועד העולם
להודיע שאין העוה"ז ועד העוה"ב
כלום אלא כפרחודור לפני הטרכלין
לזומר הנהיגו כרכותיו כעוה"ז כדי
להיות רגילים לעוה"ב שכולו ארוך:
הלה אחסי. שיענו פנסייה אחת
כשכמל"ו: על כל הכרכות כסוף
כרכה אחרונה: וכי סימא כעוה"ב
מדעיה עבד. ולא גמרינן מיניה:
הא שמע. דגמרינן ממלאך שאמר
לגדעון: וכי סימא מלאך הוא
דקאמר ליה לגדעון. לזומר לא שאל
כעוה"ב ולא כרכו אלף בשלימות
קאמר מלאת המקוס לזכרו שהשכינה
עמו ולא גמרינן מיניה: הא שמע אל
כעוה"ב וזקנה אמך. אל תבז את
כעוה"ב לאמר מדעתו עשה אלא למוד
מוקני ישראל כי יש לו על מי יסמך
שלאמר עת לעשות לה': מסיפיה
לרישיה כו'. אם זאת לדרשו למקרא
זו יש לך לדרשו יפה זין ככתיבתו
לעין כהפוך: מרישיה לסיפיה עת
לעשות לה' משום הפרו. עמים הם
לה' לעשות משפט פורעניות כעוה"ב
לזינו משום דהפרו מורמך: מסיפיה
לרישיה. הפרו תורתו עושי לזינו
כגון אליהו זהר הכרמל (מלכים א יח)
שהקריב כזמה כשעת איסור הכמות
משום דעת לעשות כייג וגדר כשכאל
לשמו על הקדוש כדון ה' כשעת
המנסיס. שאין חכמי הדור מרזינים
תורה לתלמידיהם פור. אחת לשנות
לתלמידיהם: כשעת המפורס.
שהגדולים שזדור מרזינים תורה:
כנס. אחת ולא מטול שררה עליהם
דאף זו לכבוד שמים היא לאחוז
כמדת העונה וכתיב עת לעשות לה'
הפרו תורתך: ולא עושים דור שאין
הסורה הינה כנס. ואל

בה ככל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך אמר רבא אפילו לדבר עבירה
דרש בר קפרא לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה מה היא אמר
רב חסדא מחטא דתלמיודתא: תניא ר' אומר לעולם אל ירבה אדם רעים בתוך ביתו שנא' איש רעים להתרועע
תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופוס בתוך ביתו שאלמלי לא מינה פוטיפר את יוסף אפטרופוס בתוך
ביתו לא לא אותו דבר תניא ר' אומר למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה לומר לך שכל הרואה
סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין אמר חזקיה בריה דר' פרנך אמר רבי יוחנן למה נסמכה פרשת סוטה
לפרשת תרומות ומעשרות לומר לך שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותן לכהן סוף נצרך לכהן על ידי
אשתו שנאמר ואיש את קדשיו לו יהיו וסמך ליה איש איש כי תשמה אשתו וכתיב והביא האיש את
אשתו וגו' ולא עוד אלא סוף שצריך להן שנאמר ואיש את קדשיו לו יהיו אמר רב נחמן בר יצחק ואם
נתן סוף מתעשר שנאמר איש אשר יתן לכהן לו יהיה לו יהיה כמון הרבה א"ר הונא בר ברכיה משום
רבי אלעזר הקפר כל המשתף שם שמים בצערו כופלין לו פרנסתו שנאמר והיה שדי בצריך וכסף
תועפות לך ר' שמואל בר נחמני אמר פרנסתו מעופפת לו כצפור שנאמר וכסף שדי תועפות לך א"ר טבי
א"ר יאשיה כל המרפה עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה שנאמר והתרפית ביום צרה צר
כחכה א"ר אמי בר מתנה אמר שמואל ואפילו מצוה אחת שנאמר התרפית מכל מקום אמר רב ספרא
ר' אבהו הוה משתעי כשידד חנינא בן אחי רבי יהושע לגולה היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה
לארץ שגרו אחיו שני ת"ח רבי יוסי בן כיפר וכן בנו של זכריה בן קבוטל כיון שראה אותם אמר להם
למה באתם אמרו ליה ללמוד תורה באנו הכריז [עליהם] אנשים הללו גדולי הדור הם ואבותיהם שמשו
בבית המקדש כמותה ששינו [זכריה בן קבוטל אמר הרבה פעמים קרית לפניו כספר דניאל התחיל
הוא מטמא והם מטהרים הוא אוסר והם מתירים הכריז [עליהם] אנשים הללו של שוא הם של תהו הם
אמרו לו כבר בנית ואי אתה יכול לסתור כבר גדרת ואי אתה יכול לפרוץ אמר להם מפני מה אני מטמא
ואתם מטהרים אני אוסר ואתם מתירים אמרו לו מפני שאתה מעבר שנים וקובע חדשים בחו"ל אמר
להם והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדשים בחו"ל אמרו לו הגח רבי עקיבא שלא הגיח
כמותו בארץ ישראל א"ל אף אני לא הנחתי כמותי בא"י אמרו לו גדיים שהנחת נעשו תישים בעלי
קרנים והם שגרונו אצלך וכן אמרו לנו ואמרו לו שמוע מוטב ואם לאו יאמר

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,

אמר להם והלא ר' עקיבא בן יוסף עיבר שנס וקבוע פנסייה כדנתן זכריה בן קבוט, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמד תורה מן, היה מכרו עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעודה, כדנתן זכריה בן קבוטל אמר פנסייה הרבה קרית לפניו בדיאל, התחילו לומר משהו ותן מטמאין הוא מטמא ותן מטהרין, היה מכרו עליהם אנשים הללו אנשים של תורה הם, אמרו לו כבר בנייה והיתדות להם שהם חכמים גדולים איך יכול לשתור להתחום, שלא אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתם מעבר שנים וקובע חדשים בחוזה לארץ,